

Sygn. akt IV U 575/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2017 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania K. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 17 maja 2016 r. Nr (...)

w sprawie K. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do renty rolniczej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo K. K. do renty rolniczej od dnia 1 marca 2016 r. do dnia 1 marca 2018 r.

Sygn. akt IV U 575/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 17 maja 2016r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie art.21 ust.1 i ust.2 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2016r. poz. 277), odmówił K. K. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony K. K.. Wskazał, iż ze względu na stan swojego zdrowia nie może pracować w gospodarstwie rolnym. Wnioskodawca podkreślił, iż zdiagnozowano u niego nawrót pierwotnej nadczynności przytarczyc u osoby z nefrokalcynozą, kamicą nerkową, guzami brunatnymi kości piszczelowych, torbiele nerek, nadciśnienie tętnicze, stan po zabiegu poszerzenia zwichnięcia cewki moczowej poprzedzonej przewlekłym utrzymywaniem cewnika „J”, podejrzenie naczyniaków wątroby, zespół głodnych kości. Stan jego zdrowia nie uległ poprawie, jest w trakcie leczenia ortopedycznego, przeszedł zabiegi przeszczepu komórek macierzystych do barku. Nie może dźwigać, a nawet mocno machać ręką, bo kości mogą ulec złamaniu. Ma bardzo wysokie ciśnienie oraz duży poziom potasu we krwi (odwołanie 1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie prawomocnego orzeczenia komisji lekarskiej Kasy z 12 maja 2016r., która nie uznała wnioskodawcy za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5-5v akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony K. K. ma 53 lata i podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników. Wnioskodawca pobierał rentę rolniczą w okresie od 1 stycznia 2014r. do 29 lutego 2016r. (decyzja z dnia 26.02.2015r. k.84 akt rentowych).

W dniu 14 marca 2016r. ubezpieczony wystąpił do Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym na dalszy okres (wniosek k.88 akt rentowych). Rozpoznając ten wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza rzeczoznawcę, który w orzeczeniu z 8 kwietnia 2016r. stwierdził, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym (orzeczenie lekarza rzeczoznawcy z 8.04.2016r. k.95-97v akt rentowych). Ubezpieczony wniósł od tego orzeczenia odwołanie, wobec czego został skierowany na badanie przez komisję lekarską (odwołanie k.99 akt rentowych). Komisja Lekarska Kasy orzeczeniem z dnia 12 maja 2016r. nie uznała K. K. za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym, nie stwierdziła także niezdolności do samodzielnej egzystencji (orzeczenie komisji lekarskiej Kasy z 12.05.2016r. k.101-103v akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 17 maja 2016r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił ubezpieczonemu prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (decyzja z 17.05.2016r. k.104 akt rentowych).

U ubezpieczonego rozpoznano pierwotną nadczynność przytarczyc. Przebył zabiegi operacyjne usunięcia gruczolaka prawej górnej przytarczycy w 1993r. oraz gruczolaka lewej dolnej przytarczycy w 2013r. Ponadto stwierdzono u niego nawrotową kamicy nerki prawej i moczowodu prawego, stan po zabiegach (...) i (...)/ (...) w 2013r., stan po plastyce zwężenia cewki moczowej, osteoporozę, guzy brunatne piszczeli, lewostronne skrzywienie boczne kręgosłupa, przewlekły zespół bólowy prawego barku, przebyte złamanie trzonu prawego obojczyka wygojone ze skróceniem, a także nadciśnienie tętnicze. Wnioskodawca chorował na pierwotną nadczynność przytarczyc spowodowaną powstaniem dwóch, odległych czasowo gruczolaków przytarczyc. Choroba ta zaburza gospodarkę wapniowo-fosforanową organizmu i uszkadza głównie nerki i kości. U ubezpieczonego trwająca wiele lat choroba doprowadziła do rozwoju poważnych uszkodzeń nerek i kości. Obecny stan morfotycznie-czynnościowy układu ruchu nie pozwala ubezpieczonemu na podjęcie fizycznej pracy w rolnictwie. Dolegliwości bólowe barków i kręgosłupa z ograniczeniem ruchomości związane są z zaburzeniem metabolizmu kości, guzami brunatnymi, stanem po złamaniu obojczyka i zmianami zniekształcająco-zwyrodnieniowymi kręgosłupa. Pomimo leczenia endokrynologicznego poprawa gęstości kości przebiega powoli i nierównomiernie. Nadal istnieje duże ryzyko złamań z powodu osteoporozy i guzów brunatnych kości. Pierwotne schorzenie – nadczynność przytarczyc oraz powikłania tego stanu – nawrotowa kamica nerkowa przebiegająca z powikłaniami (wodonercze, nawracające zakażenia układu moczowego, zwężenie cewki moczowej, konieczność okresowego szynowania moczowodu prawego cewnikiem), jak również konieczność częstych hospitalizacji, dały podstawę do uznania K. K. za nadal całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym na okres 2 lat, tj. od 1 marca 2016r. do 1 marca 2018r. (opinia biegłych lekarzy ortopedy, nefrologa, kardiologa i endokrynologa k. 31-32akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego K. K. okazało się uzasadnione i zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2016r. poz. 277) renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki: podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres; jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym; całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w

okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony po dniu 29 lutego 2016r. pozostaje osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. Przeprowadzony na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy ortopedy, nefrologa, kardiologa i endokrynologa dał podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym w okresie od 1 marca 2016r. do 1 marca 2018r. Po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego i zapoznaniu się z dokumentacją lekarską biegli uznali, że stwierdzone schorzenia w obecnym stadium zaawansowania naruszają sprawność organizmu wnioskodawcy w stopniu sprowadzającym okresową, całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym. Podkreślono, że K. K. nie może wykonywać fizycznej pracy w rolnictwie, bowiem nie pozwala na to obecny stan morfotyczno-czynnościowy układu ruchu, pierwotne schorzenie – nadczynność przytarczyc oraz powikłania tego stanu – nawrotowa kamica nerkowa przebiegająca z powikłaniami (wodonercze, nawracające zakażenie układu moczowego, zwężenie cewki moczowej, konieczność okresowego szynowania moczowodu prawego cewnikiem).

Analizując przedmiotową opinię Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie. Sporządzona została po zapoznaniu się przez biegłych z dokumentacją medyczną oraz przeprowadzeniu badania przedmiotowego i podmiotowego ubezpieczonego. Opinia jest spójna, logiczna i należyście uzasadniona. Ponadto żadna ze stron nie zgłaszała do niej zastrzeżeń, w tym organ rentowy nie kwestionował zawartego w niej stanowiska biegłych co do całkowitej niezdolności wnioskodawcy do pracy w gospodarstwie rolnym i okresu, na jaki niezdolność ta została orzeczona.

Całokształt okoliczności sprawy pozwolił zatem uznać K. K. za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym w okresie od 1 marca 2016r. do 1 marca 2018r., wobec czego po dniu 29 lutego 2016r. ubezpieczony nadal spełniła wszystkie przesłanki przyznania prawa do renty rolniczej określone w ustawie o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmieniono zaskarżoną decyzję i orzeczono jak w sentencji wyroku.